

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET ARRONDISSEMENT KORTRIJK,
PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, DERDE KAMER MET EEN RECHTER,
RECHTSPREKEND IN BURGERLIJKE ZAKEN.**

In de zaak 09/1467/A (a7z)

_____ in zijn hoedanigheid van Gewestelijk
Stedenbouwkundig Inspecteur bevoegd voor de Provincie
, bij het intern verzelfstandigd agentschap zonder
rechtspersoonlijkheid Inspectie RWO,
- met kantoor te
- woonst kiezende ten kantore van meester _____,
hiernavermeld,
- EISER -
- vertegenwoordigd door en pleitend meester _____ loco
meester _____, beiden advocaat te _____,
),

tegen :

_____ , zonder beroep,
- geboren te _____ op _____,
- wonende te _____,
- VERWEERSTER -
- vertegenwoordigd door en pleitend meester _____ loco
meester _____, beiden advocaat te _____,

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de taalwet van 15 juni 1935.

Bij dagvaarding betekend op 28 juli 2009 door het ambt van gerechtsdeurwaarder
plaatsvervangster van _____, gerechtsdeurwaarder met standplaats te
en uitgebreid bij vervangende synthesebesluiten neergelegd ter griffie op 17 oktober 2011 vordert
eiser dat :

1. verweerster zou worden veroordeeld tot het staken van het strijdige gebruik en het herstel van
de plaats in de oorspronkelijke staat van een perceel gelegen te
kadastraal gekend onder

hetgeen impliceert:

- het slopen van de wederrechtelijk opgerichte woning, met inbegrip van alle nutsleidingen
en funderingen;
- het aanbrengen van een groenscherm omheen de loods/bergplaats, zoals opgelegd in de
stedenbouwkundige vergunningen van 8 februari 1989 en 4 oktober 1989;
- het ongedaan maken van de functiewijziging in de loods;

En dit binnen een termijn van 6 maanden te rekenen vanaf de betekening van het tussen te
komen vonnis, zulks onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging,
zonder het toekennen van een bijkomende termijn ex artikel 1385 bis, laatste lid Gerechtelijk
Wetboek;

2. dat eiser machtiging zou worden verleend om overeenkomstig artikel 6.1.46 Vlaamse Codex

- Ruimtelijke Ordening ambtshalve over te gaan tot uitvoering van de hierboven beschreven herstelmaatregelen zo verweerster in gebreke zou blijven en dit op haar kosten;
3. voor recht zou worden gezegd dat het verbeurd zijn van de dwangsommen zal kunnen worden bewezen door alle middelen van recht en dat zij in ieder geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerst daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder;
 4. verweerster zou worden veroordeeld tot de kosten van het geding;
 5. ondergeschikt, de vordering van verweerder tot het bekomen van een rechtsplegingsvergoeding voor huidige procedure lastens eiser zou worden afgewezen als ongegrond;
 6. in uiterst ondergeschikte orde, alvorens recht te doen aan het Grondwettelijk Hof volgende prejudiciële vraag zou worden gesteld:
"Schendt artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek (voor de wijziging ervan bij de wet van 21 februari 2010) de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre de burgerlijke rechter krachtens dit artikel een rechtsplegingsvergoeding kan opleggen aan de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur, vorderend of handelend in naam van het algemeen belang, terwijl dit conform artikel 162 bis Wetboek van Strafvordering onmogelijk is voor de strafrechter ?";
 7. in nog verdere ondergeschikte orde zou worden geoordeeld zoals bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek, en de rechtsplegingsvergoeding zou worden bepaald op het toepasselijk basisbedrag;
 8. het bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad zou worden verklaard, niettegenstaande elk rechtsmiddel, zonder zekerheidsstelling.

Bij synthesebesluiten na arrest Grondwettelijk Hof neergelegd ter griffie op 28 december 2011 vordert verweerster dat:

- in hoofdde de vordering van eiser als vervallen zou worden afgewezen;
- in ondergeschikte orde, voor recht zou worden gezegd dat de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur is verjaard en de rechtsplegingsvergoeding lastens hem zou worden gelegd.

De raadslieden hebben de zaak in openbare terechtzitting .
Besluiten en stukken werden neergelegd.

De debatten werden gesloten.

1. Voorwerp van de vordering en relevante feiten

Verweerster is eigenares van een perceel gelegen te
kadastraal gekend onder

betrokken perceel is gelegen in een agrarisch gebied conform het vigerend gewestplan . Het is niet gelegen in een gebied waarvoor een algemeen plan van aanleg dan wel een Bijzonder Plan van Aanleg geldt, en is niet gelegen in een niet-vervallen, goedgekeurde verkaveling. Het

Na het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor een woning en een dierenstapplaats, begin de jaren tachtig, dient de vooroverleden echtgenoot van verweerster, op 16 januari 1989 een aanvraag in tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een bergplaats voor hooi, stro en landbouw materiaal.

De aangevraagde stedenbouwkundige vergunning wordt door het College van Burgemeester en Schepenen verleend op de zitting van 8 februari 1989 onder de voorwaarden zoals voorgesteld door de gemachtigde Ambtenaar (cfr. stuk 3 bundel eiser).

Middels proces-verbaal van 18 april 1989 stelt de politie van

vast dat de

hangar niet conform werd gebouwd met de afgeleverde bouwvergunning qua afmetingen en inplanting (cfr. stuk 4 bundel eiser). Op 11 april 1989 heeft wijlen een regularisatieaanvraag gedaan bij het College van Burgemeester en Schepenen, waarbij de vergunning werd afgeleverd op 4 oktober 1989 (cfr. stuk 5 bundel eiser). Op 23 september 2003 wordt er een klacht geformuleerd door bij de dienst Stedenbouw (cfr. stuk 6 bundel eiser). Naar aanleiding daarvan wordt door eiser een proces-verbaal opgesteld op 6 februari 2006 als volgt:
“Oprichten van een woning zonder vergunning in agrarisch gebied aangebouwd aan een loods. Op het terrein bevindt zich reeds een andere vergunde woning. Een opgelegd groenscherm van 3 m voor de loods werd niet aangeplant (cfr vergunning 08/02/1989 en 04/10/1989). Een bestemmingswijziging van het gebruik van de loods met een agrarische bestemming naar een zonevreemde stapelplaats/loods gebeurde zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning.” (cfr. stuk 11 bundel eiser).

Op 22 maart 2006 wordt de herstellvordering voor eensluidend advies overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (toen Herstelbeleid) die op 13 maart 2006 een eensluidend advies verleent en akkoord gaat met de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (cfr. stuk 12 bundel eiser). Op 27 september 2006 neemt eiser een herstellvordering lastens verweerster, houdende het herstel in de oorspronkelijke staat (cfr. stuk 13 bundel eiser). Op 14 januari 2009 rangschikt het parket te Kortrijk de zaak zonder gevolg om reden dat de strafvordering is verjaard want gebouwd in agrarisch gebied in 1998 of vroeger (cfr. stuk 15 bundel eiser).

2. Standpunten van partijen

2.1. Verweerster is van oordeel dat de herstellvordering van eiser ongegrond is, want vervallen ingevolge artikel 6.1.1. lid 4 VCRO. Een herstellvordering geënt op een instandhoudingsmisdrijf voor een perceel gelegen in ruimtelijk niet kwetsbaar gebied kan niet meer worden ingewilligd.

Ondergeschikt verwijst verweerder naar het artikel 7.7.4. VCRO. Behoudens de verjaring van de strafvordering is er bovendien ook sprake van de verjaring van de burgerrechtelijke herstellvordering daar toepassing moet worden gemaakt van de verjaringsregel van art. 2262 bis § 1 lid 2 en 3 B.W. namelijk 5 jaar te rekenen vanaf de dag volgend op die waarop de benadeelde kennis heeft gekregen van de schade. Het plegen van het stedenbouwmisdrijf was daarbij verjaard op het ogenblik van de dagvaarding. In agrarisch gebied is evenmin sprake van een instandhoudingsmisdrijf.

Nopens de loods en het groenscherm, kan niet worden aanvaard dat er van een verjaringsstuitende erkenning sprake is wanneer verweerster zich bereid heeft verklaard om een groenscherm uit te voeren en een regularisatieaanvraag te doen. Door haar verklaring heeft verweerster geen afstand gedaan van de verjaring aangezien deze reeds op dat ogenblik was verkregen. Betreffende de woning kan eiser niet volhouden dat het om een voortgezet misdrijf of een gewoontemisdrijf zou gaan.

Verweerster is van oordeel dat eiser overeenkomstig artikel 1022 Ger.W. kan worden veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding.

2.2. Eiser zet uiteen dat zijn vordering wel degelijk toelaatbaar is en baseert zich o.a. op de verjaringsstuitende erkenning van diens vorderingsrecht door verweerster. Een bouwovertreder-schuldenaar die in een schrijven aan het Openbaar Ministerie aankondigt dat hij een gevorderde herstellmaatregel - in casu het aanplanten van een groenscherm -- zal uitvoeren tijdens het volgende plantseizoen, erkent het vorderingsrecht van deze maatregel.

Minstens is er op grond van de brieven van de raadsman van verweerder van 19 april 2007 en 23 mei 2007, afstand van burgerlijke verjaring ten aanzien van het primair misdrijf van de loods en het

groenscherm. Door de schriftelijke aankondiging dat men zal tegemoet komen aan twee van de drie gevorderde maatregelen, heeft verweerster afstand gedaan van de verkregen burgerlijke verjaring ten aanzien van de betrokken oprichtingsmisdrijven. Eiser is dan ook van oordeel dat de herstellvordering niet vervallen en ontvankelijk is en dat ze kan worden geënt op het oprichtings- en voortzettingsmisdrijf.

Ten gronde stelt eiser vast dat verweerster de redelijkheid van de gevorderde herstellvordering niet betwist, noch stelt zij dat zij één van de herstelmaatregelen zou hebben uitgevoerd voor aanvang van de huidige procedure.

Eiser verwijst naar de conclusie van _____ om te verantwoorden dat hij als verdediger van het algemeen belang geen rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd. Tevens wordt uitgebreid verwezen naar bestaande rechtspraak in strafrechtelijke aangelegenheden. Eiser volhardt tenslotte in de uitvoerbaarheid bij voorraad en de uitsluiting van het kantonement.

3. Beoordeling

3.1. Toelaatbaarheid

Er ligt een eensluidend advies voor van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid van 13 maart 2006. De rechtbank stelt evenwel vast dat geen bewijs voorligt van het feit dat de dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te Kortrijk en nodigt eiser uit hiervan het bewijs voor te leggen, alvorens verder over de toelaatbaarheid en de gegrondheid kan worden geoordeeld.

De debatten worden daartoe heropend.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Wijzende op tegenspraak,

Alvorens verder te oordelen ten gronde, heropent de debatten teneinde eiser toe te laten te handelen zoals voormeld;

Stelt de zaak ten einde dezer op de zitting van de derde burgerlijke kamer van de Rechtbank van eerste aanleg in het gerechtsgebouw I te Kortrijk, Burg. H.-Nolfstraat 10 A (zaal 67, eerste verdieping), op **dinsdag 25 september 2012 om 10.00 uur**;

Kosten aangehouden.

Aldus gevonnist en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Kortrijk in openbare terechtzitting van **ACHT MEI TWEEDUIZEND EN TWAALF**.

Aanwezig: _____, alleenzetelend rechter,
_____, griffier.